

N:o 2.

Ank. till Riksd. Kansli d. 23 Febr. 1870, kl. 1 e. m.

Första Kammarens Tillfälliga Utskotts (N:o 1) Utlåtande N:o 2, i anledning af Herr H. O. Falks motion N:o 10 om tillägg i Kongl. Maj:ts nådiga Jagtstadga den 21 Oktober 1864.

Uti en under N:o 10 i Första Kammarerna afgifven motion har Herr *H. O. Falk* framhållit de svårigheter, som möta vid tillsyn af efterlefnaden af föreskrifterna i Kongl. Jagtstadgan den 21 Oktober 1864, och dervid anført, att "efter hans förmenande skulle en ej oväsentlig förbättring i ofvan öfverklagade förhållande inträda genom tillförordnande af flera laga åklagare och hvilka sålunda genom denna sin egenskap fingo rätt att sjelfva vittna och synnerligast om dessa åklagare togos bland den talrika privata skogs- och jägeribetjening, som, utan att vara vid skogs- och jägeristaten anställda, dock äro verkliga fackmän". Och vidare säger motionären att, "man kan visserligen härvid anmärka, att samma ändamål som härmed åsyftas kan vinnas genom att i sådana fall lemna åtalandet till nuvarande allmänna åklagare och som i ty fall väl vanligtvis blef en kronobetjent, men förhållandet blir i verkligheten ej detsamma, som om en sådan sak käras af den det närmast rör, ty utom att kronobetjening möjligen ofta kan behandla en sådan sak med alltför mycken likgiltighet, så går dessutom åklagareandelen af böterna till dem och ej till den, som genom möda och omtanke väl kan hafva gjort sig förtjent af den uppmuntran eller ersättning, som de möjligen kunna innebära", samt till följd deraf föreslagit: "det Riksdagen måtte besluta att till Kongl. Maj:t ingå med underdånig anhållan, det 24 § af Kongl. Maj:ts förnyade nådiga Jagtstadga den 21 Oktober 1864 erhåller följande tillägg: Och ege dessutom Våre Befallningshafvande, der sådant pröfvas nödigt, förordna särskilde och dertill lämplige personer att i förbrytelser mot denna stadga åtala och kära, och njute de derutinnan enahanda hägn och vitsord, som

enligt lag och särskilda författningar tillkomma dem, hvilka Kongl. Maj:ts, Dess embetsmäns eller Rättens ärenden gå.”

Vid öfverläggning om detta ärende har Utskottet funnit att motionären åsyftar ett ytterligare tillägg till de undantag från gällande rättegångsordning och bevisningssätt, som i 17 Kap. 11 § Rättegångs-balken finnas uppräknade. Men hvarje afvikelse eller undantag från det i lagen i allmänhet stadgade bevisningssätt torde dock så sparsamt som möjligt böra meddelas, helst en sådan afvikelse otvifvelaktigt inverkar på det skydd, som i lagen tillerkännes hvarje medborgare, äfven den brottslige. Rättigheten att uppträda både såsom angifvare och vittne kan föranleda till vådliga missbruk och bör därför icke lemnas till andra personer än dem, som äro anställda i det allmännas tjänst och således stå under offentlig kontroll. Utskottet, som därför finner betänkligt att tillstyrka det af motionären föreslagna tillägget till jagtstadgan, anser dock flera af de omständigheter, som i motiven för motionen äro anförda, förtjena afseende, såsom ådagaläggande behofvet af att vidtaga åtgärder för att bättre än hitintills skydda jagten; men Utskottet hyser derjemte den öfvertygelsen att sådana åtgärder lämpligast bestämmas af Regeringen, som har att disponera öfver sakkunskap och erfarenhet i tillhörande ämnen, och hvarföre Utskottet i så måtto tillstyrker Herr Falks motion, att det hemställer,

att Riksdagen ville besluta en underdånig skrifvelse till Kongl. Maj:t med anhållan att Kongl. Maj:t täcktes tillse om och hvilka ändringar i nu gällande jagtstadga kunna vidtagas, för att befrämja öfvervakandet af stadgans efterlefnad och underlätta anställandet af åtal för emot den samma begångna förbrytelser.

På Utskottets vägnar:

Axel K. Wachtmeister.
